

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu

Znak spr. - D.W.O.i.P.-IV-0700-
7/10

BM-1-0700- 373/10/3

Warszawa, dnia 16. 11. 2010 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16. 11. 2010

nr. 5859 podpis

SEKRETARIAT

Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 17. 11. 10

nr. 8940 podpis

BPS/DSK-043-3066/10

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek

Senatu Rzeczypospolitej

Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie egzekucji decyzji wydanej przez starostę na podstawie art. 126 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102 poz. 651 t.j.), nadesłane z pismem Pana Marszałka z dnia 28 października 2010 r. – uprzejmie przedstawiam, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Minister Sprawiedliwości stosownie do treści art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 z późn. zm.) oraz art. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.) sprawuje nadzór administracyjny nad działalnością komorników sądowych oraz sądów występujących w roli organu egzekucyjnego. Organy te prowadzą egzekucję

sądową na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 1964 r. Nr 43, poz. 298 z późn. zm.) o postępowaniu egzekucyjnym.

Natomiast stosownie do treści art. 25 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z t.j. z późn. zm.) minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje zwierzchni nadzór i kontrolę przestrzegania w toku czynności egzekucyjnych przepisów ustawy przez wierzycieli i organy egzekucyjne w zakresie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych. W myśl § 2 powyżej powołanego przepisu, kontrolę przestrzegania w toku czynności egzekucyjnych przepisów ustawy – przez wierzyciela i organy egzekucyjne w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, sprawują właściwi ministrowie, centralne organy administracji rządowej i inne centralne organy administracji publicznej, a także organy sprawujące nadzór nad jednostkami samorządu terytorialnego.

Jak wynika więc z powyżej powołanych przepisów ocena prawidłowości czynności podejmowanych przez organ egzekucyjny w postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie należy do Ministra Sprawiedliwości, lecz do organów wskazanych w art. 25 § 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Odpowiadając na pierwsze pytanie Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego dotyczące możliwości przeprowadzenia egzekucji decyzji starosty wydanej na podstawie art. 126 ustawy o gospodarce nieruchomościami przez wierzyciela tej decyzji, który nie jest organem egzekucyjnym, wskazać należy na treść art. 20 § 1 pkt. 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zgodnie z którym organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym jest właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego w zakresie zadań własnych, zadań zleconych i zadań z zakresu administracji rządowej oraz obowiązków wynikających z decyzji i postanowień z zakresu administracji publicznej wydawanych przez samorządowe jednostki organizacyjne – w przedmiotowej sprawie jest to starosta.

Zgodnie z treścią art. 26 § 1 powyżej powołanej ustawy organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego, sporządzonego według ustalonego wzoru. Natomiast stosownie do treści § 4 powołanego powyżej przepisu, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym, przystępuje z urzędu do egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego przez siebie wystawionego. Z treści powołanych powyżej przepisów art. 26 wynika zatem, iż w

świetle obowiązujących w tym zakresie przepisów możliwa jest sytuacja, w której organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem (§ 4).

Ponadto stosownie do treści art. 149 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie dotyczącym egzekucji świadczeń niepieniężnych – organ egzekucyjny wyznacza egzekutora (art. 31) w celu przeprowadzenia egzekucji przez zastosowanie przymusu bezpośredniego. Z kolei przepis art. 31 § 1 regulujący zasady ogólne postępowania egzekucyjnego w administracji stanowi, iż organ egzekucyjny może zlecić organowi rekwizycyjnemu wykonanie czynności egzekucyjnych w zakresie składników majątku zobowiązanego znajdujących się na terenie działania tego organu. Organ egzekucyjny zlecający wykonanie czynności egzekucyjnych sporządza odpis tytułu wykonawczego oznaczając cel, któremu ma służyć, i jego liczbę porządkową, a także określa kwotowo zakres zlecenia.

Z powyżej powołanych przepisów wynika więc, iż czynności egzekucyjne mogą być wykonane przez organ egzekucyjny, którym w niektórych przypadkach jest wierzyciel, lub przez egzekutora wyznaczonego przez organ egzekucyjny.

Brak wiedzy na temat bliższych okoliczności dotyczących konkretnego postępowania egzekucyjnego, którego dotyczą pytania zawarte w oświadczeniu Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego, uniemożliwia wypowiedzenie się na temat powołanych w oświadczeniu czynności podjętych w toku postępowania egzekucyjnego przez wierzyciela, który nie jest organem egzekucyjnym.

Odpowiadając na pytanie drugie wskazać należy, iż ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w art. 2 wymienia obowiązki, które podlegają egzekucji administracyjnej. Generalnie są to należności pieniężne wymienione w § 1 pkt 1–9 oraz obowiązki o charakterze niepieniężnym (§ 1 pkt 10 oraz 11).

Wobec treści wyżej przedstawionej odpowiedzi na pytanie drugie, brak jest możliwości odpowiedzi na trzecie pytanie Pana Senatora.

Jeżeli chodzi o odpowiedź na pytanie czwarte, dotyczące postawy prawej udzielenia w toku postępowania egzekucyjnego pomocy przez Policję, wskazać należy na treść art. 46 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zgodnie z którą organ egzekucyjny i egzekutor może w razie potrzeby wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomocy organu Policji (...), jeżeli natrafił na opór, który uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie egzekucji, albo jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi. Szczegółowy sposób udzielania pomocy organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych przez Policję określa Rozporządzenie Ministra

Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2001 r. w sprawie sposobu udzielania przez Policję lub Straż Graniczną pomocy lub asysty organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Dz. U z 2001 r. Nr 101 poz. 1106).

Odpowiadając natomiast na pytanie piąte zawarte w oświadczeniu Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego należy wskazać, iż odpowiedź na powyższe pytanie wynika częściowo z odpowiedzi na pytania pierwsze oraz czwarte. W tym miejscu przypomnieć również należy, iż czynności egzekucyjne mogą być prowadzone albo przez organ egzekucyjny, którym w niektórych przypadkach jest wierzyciel, albo przez wyznaczonego przez organ egzekucyjny egzekutora, którym może być również wierzyciel. Dlatego za błędne należałoby uznać założenie, iż egzekucja może być prowadzona samodzielnie przez wierzyciela, który nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym. Wierzyciel, może jedynie wykonywać określone czynności w sytuacji, gdy zostaną mu one zlecone jako organowi rekwizycyjnemu. Z tych względów odpowiedź na pytanie piąte jest bezprzedmiotowa.

Z poszerzeniem

SEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości

Stanisław Chmielewski